

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 326/06
01.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић, Миломира Николића и Јованке Кажих, чланова већа, у парници тужиоца АА чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужених ББ, чији је пуномоћник БВ адвокат и ВВ, чији је пуномоћник БГ, ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеном против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. број 2142/04 од 28.4.2005. године, у седници одржаној 1.6.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Окружног суда у Шапцу Гж. број 2142/04 од 28.4.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Богатићу П. 721/03 од 19.5.2004. године поништен је купопродајни уговор закључен између туженог ББ као продавца и тужене ВВ као купца, оверен у Општинском суду у Богатићу Ов. бр. 1030/03 од 24.7.2003. године до намирења потраживања тужиље према туженом ББ у износу од 12.000 ДЕМ у динарској противвредности по најповољнијем курсу који плаћању пословне банке за ефективну страну валуту у моменту исплате, као и износа трошкова извршења, а по поравнању закљученом у предмету истог суда Р. 57/01 од 7.12.2001. године наплатом од продаје 1/2 кп. аа по култури њива треће класе у К.О. ГГ чија је укупна површине 2.34,17 ха, па су тужени обавезани да ово утврђење трпе као и да тужиљи накнаде парничне трошкове у износу од 54.400,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Шапцу Гж. број 3142/04 од 28.4.2005. године, одбијене су жалбе тужених и наведена првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени ББ, због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију тужилац је оспорио наводе ревизије и предложио да се одбију као неосновани.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег ЗПП-а који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник" РС бр. 125/04), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на које овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља и тужени ББ, као и њихова сестра били су сувласници на заоставштини иза пок. оца са сувласничким уделитема од по 1/3, да су у поступку деобе у предмету Општинског суда у Богатићу Р. 57/01 закључили поравнање 7.12.2001. године. У овој деоби, с обзиром да му је друга сестра поклонила свој сувласнички део ББ је добио 2/3 парцеле број _ заједно са породичном стамбеном зградом и још две зграде на овој парцели, парцеле бб и вв и 1/2 парцеле гг, све КО ГГ. Тужиља је добила 1/3 парцеле број _ и 1/2 парцеле гг. Тужени ББ се обавезао да тужиљи на име њеног својинског удела у зградама, озидом објекат одређене величине на њеној трећини парцеле број 6 и да јој тај објекат предат најкасније до 1.1.2003. године, а уколико ову своју обавезу не изврши у уговореном року, обавезао се да јој до 1.2.2003. године исплати 12.000 ДЕМ у динарској противвредности. Тужени ББ није испунио ни једну од ових обавеза, па је тужиља поднела предлог за извршење у предмету И. број 259/03 у коме је донето решење о извршењу 2.10.2003. године, којим је одређено извршење ради наплате тужиљиног потраживања из наведеног поравнања продајом 1/2 парцеле 1571. Након поднетог предлога за дозволу извршења, тужени ББ је уговором Ов. број 1030/03 од 24.7.2003. године продао туженој површину од 0.95,00 хектара од своје половине парцеле 1571. Оценом изведених доказа првостепени суд је утврдио да је тужени ББ знао да ће закључењем овог уговора причинити штету тужиљи односно осујетити наплату њеног доспелог потраживања, као и да је пуномоћник тужене ВВ који је у њено име и за њен рачун купио спорну земљу, могао знати да се овом купопродајом штети тужиљи, јер га је на то упозорила сама тужиља. Такође је утврђено да тужени нема довољно средстава за испуњење тужиљиног потраживања, као да ни вредност 1/2 парцеле 1571 није довољан за намирење овог потраживања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилном применом материјалног права усвојили захтев тужиље као у изреци првостепене пресуде, дајући за то разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Побијање дужникових правних радњи регулисано је одредбом члана 280. до 285. Закона о облигационим односима. Према одредби члана 280. овог Закона сваки поверилац чије је потраживање је доспело за исплату, без обзира када је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на његову штету. Сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериочевог потраживања. Према одредби члана 281. став 1. истог Закона теретно располагање може се побијати ако је у време располагања дужник знао или је могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је или у чију корист је правна радња предузета, то било познато или могло бити познато. У поступку пред првостепеним судом утврђено је да је тужени Живорад знао да ће закључењем спорног уговора причинити штету тужиљи, односно да ће је осујетити у наплати њеног потраживања које је доспело 1.2.2003. године, и да је туженој ВВ то могло бити познато, с обзиром да је њен пуномоћник преко кога је закључила наведени уговор, на те чињенице упозорен. Неосновани су наводи ревизије да је протекао рок за подношење ове врсте тужбе из члана 285. став 1. ЗОО, с обзиром да је располагање које се побија учињено закључењем и овером купопродајног уговора 24.7.2003. године, а тужба у овој парници је поднета 5.12.2003. године. Осталим наводима ревизије у суштини се оспорава утврђено чињенично стање из којих разлога се с обзиром на одредбу члана 385. став 3.ЗПП-а, ревизија не може изјавити.

На основу члана 393. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа

судија

Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст